

KUKÁTKO

ZPRAVODAJ XVI. KRAJSKÉ SOUTĚŽNÍ
PŘEHLEDKY INSCENACÍ HER PRO DĚTI

RAKOVNÍK 1988

4

Hodnocení odborné poroty

Divadelní soubor VOJAN při SKZ Libice nad Cidlinou zvolil atraktivní tematiku z indiánského prostředí - pohádku Jana Makaria "Tři bílé šípy". Jedná se o známý a hojně uváděný titul, který však v sobě skrývá řadu nástrah. Prvou z nich je nežádoucí epika, na úkor dramatickosti. Dále nelogičnost a nedůslednost dramatických postav, které mají příliš omezený prostor k jednání. Autorova metoda efektů se projevuje jako klamná: objevuje se řada dějotvorných faktů, jež se v zápětí mění a ruší fakty novými a příliš okázale tak vedou k vnějškovosti.

Soubor přistoupil k inscenační práci velmi důsledně a pečlivě - v duchu autora - čímž však textové nedostatky nedokázal překrýt.

Z hereckých výkonů zaujaly nejvíce ty, jejichž představitelé přinesli na jeviště život: Helena Vondrušková v roli Hinakagy a František Dvořák, coby Líný Hudrala. Jejich scéna s hřebenem, který vyčesává paměť, byla divadelně působivá a sklídila u dětských diváků zaslouženě obdiv a uznání.

Scénografická stránka inscenace Alexy Šváchové a Františka Svobody byla dobře uchopena nejen rukama, ale i hlavou.

Přáli bychom do budoucna zodpovědnému souboru z Libice hodnotnější textovou předlohu s poctivým dramatickým jádrem a zvládnutou dramatickou technikou.

Hodnocení dětské poroty

Děti mají rády pohádky, mají rády dobrodružství a exotiku. To vše našly spojené v představení libického souboru Vojan "Tři bílé šípy". Dětská porota dobře rozpoznala morální základy pohádky, velké diskuse vedli o charakteru hlavních postav, zvláště Líného Hudrala. Z postav se nejvíce líbila Hinakaga, oceňovali zvláště její živý, akční výkon. Dětská pozorovatelé byli přísní na kostýmy, rekvizity, srovnávali je s reáliemi, které znají z filmového plátna /Vinetou a pod./. Oceňovali hudbu, světla, navázání kontaktu herců s dětmi v hledišti, rychlé přeměny scény. Převážně epický charakter inscenace jim nevadil.

Hodnocení odborné poroty

V sobotu odpoledne se představilo Malé divadlo MĚKS Kolín vlastní pohádkou "Bylo či nebylo". Autorem je Jana Holubová s kolektivem souboru, Jarmila Černíková - Drobná text dramaturgicky upravila.

Tato chvályhodná invence kolínských se jim ve velké míře vyplatila, neboť výpověď - jak obsahová, tak inscenační - vychází přímo z nich a lépe hercům napomáhá v tvůrčí práci - v interpretaci. Režisérka Dana Serbusová plnokrevně inscenovala pohádku v principu syntetického divadla, kdy je organicky propojena souhra jednotlivých výrazových prostředků - pohyb, zpěv, světlo a zvuk.

Pokud jde o nedostatky, ty se objevují v oblasti hierarchie motivů a v poslední třetině, kdy jsou princezny exponovány, bohužel v peripetii hry. Od této chvíle ubývá hojných nápadů a vynořují se některé nedotaženosti motivů.

Celkově však výrazně převažuje příznivý dojem divadelního zážitku, spočívající právě v oné vítané divadelnosti. Po herecké stránce se soubor prezentoval vzácnou vyrovnaností. Přesto obzvláště zaujaly výkony Evy Koberové, Jany Holubové, Lídy Košíkové a Ladislava Jakobi. U dětských diváků se největšímu úspěchu těšila sympatická strašidla, především pohybově zajímavě pojatý pavouk Kleofáš. Radost přineslo představení nejen dynamickým nábojem a pěknou výtvarnou složkou,

ale i inspirativní nápad, jak v pohádce vyřešit problém kladného hrdiny.

Hodnocení dětské poroty

Děti se shodly na tom, že představení "Bylo či nebylo" kolínského souboru bylo veselé, hezké, barevné a že se pohádka hrála všude kolem nich. Byla o strašidlech, kterak zachránila pohádkovou říši. Líbila se všechna strašidla, ale nejvíce pavouk, který "měl tak nějak divně zpřeházený nohy". Všechna strašidla byla hodná, jen Kyanidka ne". Princezny také zaujaly: "Jedna se pořád cpala, druhá se pořád parádila a ta třetí byla náká normální." "Loupežníci byli dobrý a říkali, že princezny potrestají, jestli budou špatně vládnout."

Byly však i výtky jako: "Princezny měly na sobě záclony a jedna měla cvičky." "Neznali tenkrát slovo předseda." "...ani zubní kartáček a pastu...to neexistovalo!" Sběr léčivých bylin pobavil, ale "voni se na louce asi nevyrábí v krabičkách."

Scéna se líbila a děti vždy poznaly, kde se děj odehrává. "Kyanidka byla nejhroznější strašidlo a proto jí pavouk odnesl za hranice."

Představení se některým zdálo být krátké, většině však akorát.

Zpravodaj Kukátko vydává přípravný výbor. Odpovědný redaktor Jaroslav Kodeš. Toto 4. číslo vyšlo 6.11.1988. Povoleno OK ONV Rakovník pod.č. 0321214688. Tisk OS ONV Rakovník.